

bejde en Fremstilling af „Grundlaget for Ejendomsbestatningen i Preussen“, der vil findes trykt som Underbilag 3 til Kommissionens Forhandlinger.

Uf denne Fremstillings Indhold skal man særlig henlede Opmærksomheden paa, hvorledes man i den senere Tid i Preussen har lagt Vægt paa at gøre Matrikulen til en Ejendomsmatrikul, og den Betydning, der maa tillægges en saadan Foranstaltning (Sp. 2825). Væsentlig i Betragtning af Ønskeligheden af saa vidt muligt at give Matrikulen Karakteren af en Ejendomsmatrikul — men i øvrigt ogsaa under Hensyn til, at det af et vel ordnet Matrikulsvæsen altid bør fordres, at Matrikulen er i den størst mulige Overensstemmelse med de faktiske Forhold i Marken — har man ikke ment at turde tilraade nogen Indskrænkning i det egentlige Opmaalingsarbejde ved foresaldende Udstykinger, medmindre der af Matrikulskontoret inden for en passende Tidsgrense er foretaget Nymaalinger. At saadanne foretages i saa stort Omfang som muligt, har selvfølgelig sin store Betydning og en Forhøjelse af den paa Finansloven hertil givne Bevilling maa derfor anses for særdeles ønskelig*). Mølig kunde der paa flere Steder være Tilbøjelighed hos Kommuner eller Bymænd til at lade et saadant Opmaalingsarbejde udføre, naar Staten vilde give Tilskud dertil, og den forhøjede Bevilling kunde da ogsaa komme til Anvendelse paa denne Maade. Endelig kunde den ogsaa benyttes til at foranstalte Berigtigelser af Matrikulskortene, hvor der ved foresaldende Udstykinger maatte vise sig at være Uoverensstemmelser til Stede, uden at det kan paalægges Parterne selv at foranstalte disse Berigtigelser foretagne, hvilket formentlig dog kun bør finde Sted med Hensyn til de Parceller, der ere solgte eller angives at skulle sælges.

Til Fremme af Bestræbelserne for saavel ved foresaldende Udstykinger som ved de af det offentlige foranstaltede Nymaalinger at bringe det til, at Matrikulskortene efterhaanden kunne komme til at tjene som Hjemmel i Ejendomsstrætter**), skal man endvidere foreslaa, at det gøres Parter og Naboeer til Pligt at møde ved enhver foresaldende Nymaalning, Udstyking eller Skelberigtigelse for at paavise Grænserne, naar de med et i den eventuelle Lov nærmere fastsat Varsel af Landinspektoren indfalder dertil ved Støvningsmændene, saaledes at de, naar de udeblive uden at anmelde lobligt Forsald, komme til at tage Skade for Hjæmæld. At indfalde Parthaverne til disse Forretninger vilde formentlig være for besværligt i Forhold til den praktiske Betydning, dette vilde have. — Der maa derhos sættes særlige Straffebestemmelser til Bestyttelse og Bevarelse af de satte Grænsemærker ogjaa for de Tilfælde, hvor Forrykkelsen af disse ikke falder ind under Straffelovens § 279 eller fremtræder som Selvtægt (Straffelovens § 116) eller som blot og har Udeløggelse af fremmed Ejendom (§ 296).

Naar dette iagttages, vilde der ved Udstykinger eller ved Skelberigtigelser, foretagne paa Begæring af private, intet være til Hinder for, naar Parterne ere enige om Grænserne, at paaføre Kortet Forklaring herom, hvorved dette fremtidig vilde kunne tjene som Hjemmel i Ejendomsstrætte. Endvidere kunde det bestemmes, at Nymaalinger paa det offentlige Bekostning kun kunne ventes foretagne, efter at Lodsejerne forud have forpligtet sig til at foretage de fornødne Grænseafmærkninger under teknisk Vejledning. I Tilfælde af Uenighed om Grænserne foretages da den af det offentlige tilsigtede Opmaalning først, naar denne Uenighed har fundet sin Afgørelse enten ved mindelig Overenskomst, til hvis Tilbebringelse i fornødent Fald en Aftedsforretning f. Eks. ved to af Sogneraadet udmeldte Mænd vil være at afholde, eller ved Domstolene. Hvor der ved Udstykinger eller private Skelberigtigelser ikke opnaaedes Enighed imellem alle vedkommende, kunde det staa enhver af disse frit for at begære Mægling ved to af Sogneraadet som ovenmeldt udmeldte Mænd. Opnaas der ikke Enighed, bliver Udstykingen som hidtil at fremme paa Grundlag af Matrikulskortet — hvilket altsaa i dette Tilfælde ikke vil kunne afgive Hjemmel i Ejendomsstrætter.

Ved ovenstaaende Forslag opnaas det kun delvis ved fremtidige Udstykinger at give Matrikulskortene Hjemmelkraft. Skulde man naa dette Mål for samtlige Udstykingers Vedkommende, maatte der i Tilfælde af Grænseuenigheder sættes en vis Frist, inden hvilken disse skulde bringes for Domstolene, og Udstykingen maatte da udsættes herefter.

*) Den hidtil til Nymaalinger aarlig bevilgede Sum udgør 8,000 Kr., jfr. Finanslovens § 19, B. 3.

**) Derfor bør ogsaa den i Pl. 21de April 1848 indeholdte Bestemmelse om, at der med Adkomstbrevene skal følge autoriserede Kort, optages i en eventuel ny Lov om Udstyking.